

Dziennik Urzędowy C 200

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 55

7 lipca 2012

Powiadomienie nr	Spis treści	Strona
------------------	-------------	--------

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2012/C 200/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 194 z 30.6.2012.....	1
---------------	---	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2012/C 200/02	Sprawa C-348/09: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 maja 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Niemcy) — I. przeciwko Oberbürgermeisterin der Stadt Remscheid (Swobodny przepływ osób — Dyrektywa 2004/38/WE — Artykuł 28 ust. 3 lit. a) — Decyzja o wydaleniu — Wyrok skazujący — Nadrzędne względy bezpieczeństwa publicznego)	2
---------------	---	---

2012/C 200/03	Sprawa C-97/11: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 maja 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Provinciale di Palermo — Włochy) — Amia Spa, w likwidacji przeciwko Provincia Regionale di Palermo (Środowisko naturalne — Składowanie odpadów — Dyrektywa 1999/31/WE — Szczególny podatek od umieszczenia odpadów stałych na składowiskach — Obowiązek zapłaty tego podatku przez podmiot zajmujący się składowiskiem — Koszty działalności składowiska — Dyrektywa 2000/35/WE — Odsetki za opóźnienie — Obowiązki ciężące na sądzie krajowym)	2
---------------	--	---

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2012/C 200/04	Sprawa C-98/11 P: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 maja 2012 r. — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Oznaczenie trójwymiarowe tworzone przez kształt zajęcia z czekolady z czerwoną wstążeczką)	3
2012/C 200/05	Sprawa C-188/11: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 24 maja 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Austria) — Peter Hehenberger przeciwko Republik Österreich (Rolnictwo — Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej — Rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 i nr 817/2004 — Wspólnotowe wsparcie rolnośrodowiskowych metod produkcji — Kontrole — Beneficjent pomocy rolnej — Uniemożliwianie przeprowadzenia kontroli na miejscu — Uregulowania krajowe, na mocy których żądano zwrotu całego wsparcia wypłaconego w okresie kilku lat — Zgodność).....	3
2012/C 200/06	Sprawa C-196/11 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 24 maja 2012 r. — Formula One Licensing BV przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Global Sports Media Ltd (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Graficzny znak towarowy F1-LIVE — Sprzeciw właściciela słownych międzynarodowych i krajowych znaków towarowych F1 i graficznego wspólnotowego znaku towarowego F1 Formula 1 — Brak charakteru odróżniającego — Element opisowy — Uchylenie ochrony zastrzeżonej dla wcześniejszego krajowego znaku towarowego — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd).....	4
2012/C 200/07	Sprawa C-352/11: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 24 maja 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2008/1/WE — Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola — Warunki wydania pozwolenia dla istniejących instalacji — Obowiązek zapewnienia eksploatacji takich instalacji zgodnie z wymogami tej dyrektywy)	4
2012/C 200/08	Sprawa C-366/11: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 maja 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2000/60/WE — Polityka wodna Unii — Plany gospodarowania wodami w dorzeczu — Publikacja i zgłoszenie do Komisji — Brak — Informowanie społeczeństwa i konsultacje w przedmiocie planów gospodarowania wodami w dorzeczu — Brak).....	5
2012/C 200/09	Sprawa C-166/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Praze (Republika Czeska) w dniu 3 kwietnia 2012 r. — Radek Časta przeciwko České správě sociálního zabezpečení	5
2012/C 200/10	Sprawa C-177/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg w dniu 17 kwietnia 2012 r. — Caisse nationale des prestations familiales przeciwko Salimowi Lachhebowi, Nadii Lachheb	6
2012/C 200/11	Sprawa C-184/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie (Belgia) w dniu 20 kwietnia 2012 r. — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV przeciwko Navigation Maritime Bulgare	6
2012/C 200/12	Sprawa C-195/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (dawniej Cour d'arbitrage) (Belgia) w dniu 26 kwietnia 2012 r. — I.B.V. & Cie SA (Industrie du bois de Vielsalm & Cie SA) przeciwko Région wallonne	7
2012/C 200/13	Sprawa C-209/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 3 maja 2012 r. — Walter Endress przeciwko Allianz Lebensversicherungs AG	7

2012/C 200/14	Sprawa C-239/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 28 lutego 2012 r. w sprawie T-127/09 Abdulbasit Abdulrahim przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 18 maja 2012 r. przez Abdulbasita Abdulrahima	8
2012/C 200/15	Sprawa C-245/12: Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej	8
2012/C 200/16	Sprawa C-246/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 marca 2012 r. w sprawie T-391/08 Ellinika Nafpigia przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 18 maja 2012 r. przez Ellinika Nafpigia AE	9
2012/C 200/17	Sprawa C-248/12 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 6 marca 2012 r. w sprawie T-453/10 Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 22 maja 2012 r. przez Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development	9
2012/C 200/18	Sprawa C-251/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de commerce de Bruxelles (Belgia) w dniu 22 maja 2012 r. — Christian van Buggenhout i Ilse van de Mierop (syndycy masy upadłości spółki Grontimmo SA) przeciwko Banque Internationale à Luxembourg	10
2012/C 200/19	Sprawa C-494/10: Postanowienie Prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 7 maja 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Essen — Niemcy) — Dr Biner Bähr jako syndyk masy upadłościowej Hertie GmbH przeciwko HIDD Hamburg-Bramfeld B.V. 1	10

Sąd

2012/C 200/20	Sprawa T-111/08: Wyrok Sądu z dnia 24 maja 2012 r. — MasterCard i in. przeciwko Komisji (Konkurencja — Decyzja związku przedsiębiorstw — Rynek usług autoryzacji transakcji dokonywanych kartami debetowymi, debetowymi z odroczoną płatnością i kredytowymi — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Wielostronnie uzgadniane opłaty interchange stosowane w przypadku braku innych uzgodnień — Artykuł 81 ust. 1 i 3 WE — Pojęcie ograniczenia akcesoryjnego — Brak obiektywnej konieczności ograniczenia — Ograniczenie konkurencji ze względu na skutek — Warunki przyznania wyłączenia indywidualnego — Prawo do obrony — Środki zaradcze — Okresowa kara pieniężna — Uzasadnienie — Proporcjonalność).....	11
2012/C 200/21	Sprawa T-371/09: Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Retractable Technologies przeciwko OHIM — Abbott Laboratories (RT) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego RT — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy RTH — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	11
2012/C 200/22	Sprawa T-169/10: Wyrok Sądu z dnia 24 maja 2012 r. — Grupo Osborne przeciwko OHIM — Industria Licorera Quezalteca (TORO XL) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego TORO XL — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy XL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd).....	12

2012/C 200/23	Sprawa T-233/10: Wyrok Sądu z dnia 25 maja 2012 r. — Nike International przeciwko OHIM — Intermar Simanto Nahmias (JUMPMAN) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego JUMPMAN — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy JUMP — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	12
2012/C 200/24	Sprawa T-273/10: Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Olive Line International przeciwko OHIM — Umbria Olii International (O-LIVE) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego O-LIVE — Wcześniejsze, graficzne i słowny, wspólnotowy i hiszpańskie, znaki towarowe Olive line — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	13
2012/C 200/25	Sprawa T-546/10: Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Nordmilch przeciwko OHIM — Lactimilk (MILRAM) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego MILRAM — Wcześniejsze słowne i graficzne krajowe znaki towarowe RAM — Względna podstawa odmowy rejestracji — Podobieństwo towarów i oznaczeń — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	13
2012/C 200/26	Sprawa T-555/10: Wyrok Sądu z dnia 24 maja 2012 r. — JBF RAK przeciwko Radzie (Subsydia — Przywóz określonych rodzajów politereftalanu etylenu (PET) z Iranu, Pakistanu i Zjednoczonych Emiratów Arabskich — Ostateczne cła wyrównawcze i ostateczny pobór ceł tymczasowych — Artykuł 11 ust. 8, art. 15 ust. 1 i art. 30 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 — Zasada dobrej administracji)	13
2012/C 200/27	Sprawa T-570/10: Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Environmental Manufacturing przeciwko OHIM — Wolf (Przedstawienie głowy wilka) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego głowę wilka — Wcześniejsze graficzne krajowe i międzynarodowe znaki towarowe WOLF Jardin i Outils WOLF — Względne podstawy odmowy rejestracji — Naruszenie charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	14
2012/C 200/28	Sprawa T-585/10: Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Aitic Penteo przeciwko OHIM — Atos Worldline (PENTEO) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PENTEO — Wcześniejsze słowne, zarejestrowane dla Beneluxu i międzynarodowe, znaki towarowe XENTEO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuły 75 i 76 rozporządzenia nr 207/2009).....	14
2012/C 200/29	Sprawa T-60/11: Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Kraft Foods Global Brands przeciwko OHIM — fenaco (SUISSE PREMIUM) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego SUISSE PREMIUM — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy Premium — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Oddalenie sprzeciwu — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	15
2012/C 200/30	Sprawa T-110/11: Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Asa przeciwko OHIM — Merck (FEMIFERAL) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego FEMIFERAL — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy Feminatal i wcześniejszy graficzny znak towarowy feminatal — Względna podstawa odmowy rejestracji — Podobieństwo oznaczeń — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	15

2012/C 200/31	Sprawa T-152/11: Wyrok Sądu z dnia 24 maja 2012 r. — TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft przeciwko OHIM — Comercial Jacinto Parera (MAD) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie wygaśnięcia — Graficzny wspólnotowy znak towarowy MAD — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Używanie znaku towarowego w postaci różniacej się co do elementów niewpływających na jego charakter odróżniający — Artykuł 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009) 15	15
2012/C 200/32	Sprawa T-179/11: Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Sport Eybl & Sports Experts przeciwko OHIM — Seven (SEVEN SUMMITS) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego SEVEN SUMMITS — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy Seven — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust.1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) 16	16
2012/C 200/33	Sprawa T-317/11 P: Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Vakalis przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytury — Przeniesienie uprawnień do emerytury krajowej — Obliczenie lat pracy uprawniających do emerytury — Ogólne przepisy wykonawcze — Obowiązek uzasadnienia — Zasada kontryktoryjności — Równe traktowanie) 16	16
2012/C 200/34	Sprawa T-314/11: Postanowienie Sądu z dnia 24 maja 2012 r. — Fortress Participations przeciwko OHIM — FIG i Fortress Investment Group (FORTRESS) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Wycofanie wniosku o unieważnienie prawa do znaku — Umorzenie postępowania) 16	16
2012/C 200/35	Sprawa T-315/11: Postanowienie Sądu z dnia 24 maja 2012 r. — Fortress Participations przeciwko OHIM — FIG i Fortress Investment Group (FORTRESS) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Wycofanie wniosku o unieważnienie prawa do znaku — Umorzenie postępowania) 17	17
2012/C 200/36	Sprawa T-183/12: Skarga wniesiona w dniu 25 kwietnia 2012 r. — European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki-Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji 17	17
2012/C 200/37	Sprawa T-184/12: Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2012 r. — Moonich Produktkonzepte & Realisierung przeciwko OHIM — Thermofilm Australia (HEATSTRIP) 18	18
2012/C 200/38	Sprawa T-186/12: Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2012 r. — Verus przeciwko OHIM — Maquet (LUCEA LED) 18	18
2012/C 200/39	Sprawa T-198/12: Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2012 r. — Niemcy przeciwko Komisji 19	19
2012/C 200/40	Sprawa T-213/12: Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2012 r. — Elitaliana przeciwko Eulex Kosovo i Starlite Aviation Operations 20	20
2012/C 200/41	Sprawa T-571/08 RENV: Postanowienie Sądu z dnia 10 maja 2012 r. — Niemcy przeciwko Komisji 20	20
2012/C 200/42	Sprawa T-211/11: Postanowienie Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Timab Industries i CFPR przeciwko Komisji 20	20

Sąd do spraw Służby Publicznej

2012/C 200/43	Sprawa F-43/12: Skarga wniesiona w dniu 30 marca 2012 r. — ZZ przeciwko EIGE	21
2012/C 200/44	Sprawa F-45/12: Skarga wniesiona w dniu 10 kwietnia 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji	21
2012/C 200/45	Sprawa F-52/12: Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2012 r. — ZZ przeciwko Parlamentowi	22
2012/C 200/46	Sprawa F-53/12: Skarga wniesiona w dniu 7maja 2012 r. — ZZ i in. przeciwko EKES	22
2012/C 200/47	Sprawa F-55/12: Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2012 r. — ZZ i ZZ przeciwko Komisji	23

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2012/C 200/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 194 z 30.6.2012.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 184 z 23.6.2012.

Dz.U. C 174 z 16.6.2012.

Dz.U. C 165 z 9.6.2012.

Dz.U. C 157 z 2.6.2012.

Dz.U. C 151 z 26.5.2012.

Dz.U. C 138 z 12.5.2012.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 maja 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Niemcy) — I. przeciwko Oberbürgermeisterin der Stadt Remscheid

(Sprawa C-348/09) ⁽¹⁾

(Swobodny przepływ osób — Dyrektywa 2004/38/WE — Artykuł 28 ust. 3 lit. a) — Decyzja o wydaleniu — Wyrok skazujący — Nadrzędne względy bezpieczeństwa publicznego)

(2012/C 200/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: P.I.

Strona pozwana: Oberbürgermeisterin der Stadt Remscheid

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Münster — Wykładnia art. 28 ust. 3 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz. U. L 158, s. 77) — Decyzja o wydaleniu z powodu wystąpienia poważnych względów bezpieczeństwa publicznego podjęta wobec obywatela Unii, który przebywał w przyjmującym państwie członkowskim w ciągu ostatnich 10 lat i został skazany na karę pozbawienia wolności — Pojęcie „poważnych względów bezpieczeństwa publicznego”

Sentencja

Wykładni artykułu 28 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG,

75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG należy dokonywać w ten sposób, że państwa członkowskie mają prawo uznać, że przestępstwa takie jak wymienione w art. 83 ust. 1 akapit drugi TFUE stanowią szczególnie poważne naruszenie jednego z podstawowych interesów społeczeństwa, które może przedstawić bezpośrednie zagrożenie spokoju i fizycznego bezpieczeństwa ludności, a tym samym mieścić się w pojęciu „nadrzędnych względów bezpieczeństwa publicznego”, co może uzasadniać wydalenie na podstawie tegoż art. 28 ust. 3 — pod warunkiem, że sposób popełnienia takich przestępstw wykazuje cechy szczególnie poważne, co ustalić powinien sąd odsyłający poprzez indywidualne zbadanie przypadku, jaki ma miejsce w zawisłej przed nim sprawie.

Każde wydalenie jest uzależnione od tego, by zachowanie danej osoby stanowiło rzeczywiste i aktualne zagrożenie dla jednego z podstawowych interesów społeczeństwa lub przyjmującego państwa członkowskiego, co na ogół oznacza, że osoba, której sprawa dotyczy, ma skłonności do kontynuowania takiego zachowania w przyszłości. Przed podjęciem decyzji o wydaleniu przyjmujące państwo członkowskie powinno wziąć pod uwagę w szczególności długość pobytu danej osoby na jego terytorium, jej wiek, stan zdrowia, sytuację rodzinną i ekonomiczną, integrację społeczną i kulturalną w tym państwie oraz stopień jej więzi z krajem pochodzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 21.11.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 maja 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Provinciale di Palermo — Włochy) — Amia Spa, w likwidacji przeciwko Provincia Regionale di Palermo

(Sprawa C-97/11) ⁽¹⁾

(Środowisko naturalne — Składowanie odpadów — Dyrektywa 1999/31/WE — Szczególny podatek od umieszczenia odpadów stałych na składowiskach — Obowiązek zapłaty tego podatku przez podmiot zajmujący się składowiskiem — Koszty działalności składowiska — Dyrektywa 2000/35/WE — Odsetki za opóźnienie — Obowiązki ciążące na sądzie krajowym)

(2012/C 200/03)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione Tributaria Provinciale di Palermo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Amia Spa, w likwidacji

Strona pozwana: Provincia Regionale di Palermo

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Commissione Tributaria Provinciale di Palermo — Wykładnia art. 10 dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182, s. 1), dyrektywy 2000/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.U. L 200, s. 35) — Uregulowanie krajowe ustanawiające szczególny podatek za umieszczenie odpadów stałych na składowisku i zobowiązujące podmiot zajmujący się składowiskiem do uiszczenia (tytułem zaliczki) tegoż podatku, którego kwota jest ustalana na podstawie ilości składowanych odpadów i który jest należny od podmiotu, który umieszcza odpady na składowisku.

Sentencja

W takich okolicznościach jak te przed sądem krajowym:

- przed podjęciem decyzji o niestosowaniu właściwych przepisów ustawy nr 549 z dnia 28 grudnia 1995 r. o środkach racjonalizacji finansów publicznych do sądu krajowego należy najpierw sprawdzenie, z uwzględnieniem wszystkich przepisów prawa wewnętrznego, zarówno materialnego, jak i proceduralnego, czy w żadnym wypadku nie uda mu się dokonać wykładni prawa krajowego umożliwiającej rozstrzygnięcie zawisłego przed nim sporu w sposób zgodny z brzmieniem i celami dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów, zmienionej rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 września 2003 r., oraz dyrektywy 2000/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych,
- jeżeli taka wykładnia nie jest możliwa, sąd krajowy jest obowiązany nie stosować w zawisłym przed nim sporze przepisów krajowych sprzecznych z art. 10 dyrektywy 1999/31, zmienionej rozporządzeniem nr 1882/2003, i z art. 1–3 dyrektywy 2000/3.

(¹) Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 maja 2012 r. — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-98/11 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Oznaczenie trójwymiarowe tworzone przez kształt zajmujący czokoladę z czerwoną wstążeczką)

(2012/C 200/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG (przedstawiciel: R. Lange, Rechtsanwalt)

Druża strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) z dnia 17 grudnia 2010 r. w sprawie T-336/08 Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG przeciwko OHIM, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 czerwca 2008 r., oddalającej odwołanie od decyzji eksperta, na mocy której odmówiono rejestracji trójwymiarowego znaku towarowego tworzonego przez kształt zajmujący czokoladę z czerwoną wstążeczką jako wspólnotowego znaku towarowego dla niektórych towarów z klasy 30 — Charakter odróżniający znaku towarowego

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 24 maja 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Austria) — Peter Hehenberger przeciwko Republik Österreich

(Sprawa C-188/11) (¹)

(Rolnictwo — Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej — Rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 i nr 817/2004 — Wspólnotowe wsparcie rolnośrodowiskowych metod produkcji — Kontrole — Beneficjent pomocy rolnej — Unie możliwianie przeprowadzenia kontroli na miejscu — Uregulowania krajowe, na mocy których żądano zwrotu całego wsparcia wypłaconego w okresie kilku lat — Zgodność)

(2012/C 200/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Peter Hehenberger

Strona pozwana: Republik Österreich

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Wykładnia rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia (Dz.U. L 160, s. 80) oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 817/2004 dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 (Dz.U. L 153, s. 30) — Kontrole i sankcje — Przepisy państwa członkowskiego, zgodnie z którymi w przypadku uniemożliwienia przez beneficjenta pomocy rolnej przeprowadzenia kontroli na miejscu całość wsparcia wypłaconego w okresie pięciu lat winna być zwrócona — Proporcjonalność

Sentencja

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia w związku z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 817/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia nr 1257/1999 nie sprzeciwia się obowiązywaniu uregulowania krajowego, zgodnie z którym, w przypadku gdy przeprowadzenie kontroli na miejscu danych obszarów zostało uniemożliwione przez rolnika będącego beneficjentem pomocy, całość wsparcia wypłaconego już temu rolnikowi w ramach środków rolnośrodowiskowych w okresie ważności zobowiązań winna być zwrócona, także gdy takie wsparcie było wypłacane w okresie kilku lat.

(¹) Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 24 maja 2012 r. — Formula One Licensing BV przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Global Sports Media Ltd

(Sprawa C-196/11 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Graficzny znak towarowy F1-LIVE — Sprzeciw właściciela słownych międzynarodowych i krajowych znaków towarowych F1 i graficznego wspólnotowego znaku towarowego F1 Formula 1 — Brak charakteru odróżniającego — Element opisowy — Uchylenie ochrony zastrzeżonej dla wcześniejszego krajowego znaku towarowego — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd)

(2012/C 200/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Formula One Licensing BV (przedstawiciele: K. Sandberg oraz B. Klingberg, Rechtsanwältinnen)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik), Global Sports Media Ltd (przedstawiciel: T. de Haan, adwokat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 17 lutego 2011 w sprawie T-10/09 Formula One Licensing przeciwko OHIM, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez właściciela słownych i graficznych, krajowych i wspólnotowych znaków towarowych „F1”, „F1 Formula 1”, „F1 Racing Simulation”, „F1 Pole Position” i „F1 Pit Stop Café”, zarejestrowanych dla towarów i usług należących do klas 16, 38 i 41, na decyzję R 7/2008 1 Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 16 października 2008 r. uchylającą decyzję Wydziału Sprzeciwów, którą odmówiono rejestracji graficznego znaku towarowego „F1-Live” dla towarów i usług należących do klas 16, 38 i 41 w wyniku sprzeciwu wniesionego przez wnoszącą odwołanie — Wykładnia i stosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie T-10/09 Formula One Licensing przeciwko OHIM — Global Sports Media (F1-LIVE) zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 179 z 18.6.2011.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 24 maja 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-352/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2008/1/WE — Zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola — Warunki wydania pozwolenia dla istniejących instalacji — Obowiązek zapewnienia eksploatacji takich instalacji zgodnie z wymogami tej dyrektywy)

(2012/C 200/07)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Wilms i A. Alcover San Pedro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciele: C. Pesendorfer i A. Posch, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 24, s. 8) — Warunki wydania pozwolenia dla istniejących instalacji — Obowiązek zapewnienia eksploatacji tych instalacji zgodnie z wymogami przewidzianymi we wspomnianej dyrektywie

Sentencja

1) Nie wydając pozwoleń zgodnie z art. 6 i 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli, nie poddając ich kontroli oraz ewentualnie nie aktualizując istniejących pozwoleń i nie zapewniając eksploatacji tych instalacji zgodnie z wymogami przewidzianymi w art. 3, 7, 9, 10, 13, art. 14 lit. a) i b) i art. 15 ust. 2 tej dyrektywy, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 5 ust. 1 tej dyrektywy.

2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 252 z 27.8.2011.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 maja 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-366/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 2000/60/WE — Polityka wodna Unii — Plany gospodarowania wodami w dorzeczu — Publikacja i zgłoszenie do Komisji — Brak — Informowanie społeczeństwa i konsultacje w przedmiocie planów gospodarowania wodami w dorzeczu — Brak)

(2012/C 200/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Hadjiyiannis i A. Marghelis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: T. Materne i J.C. Halleux, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327, s. 1) — Nieopracowanie planów gospodarowania wodami w dorzeczu w rozumieniu art. 13 ust. 2, 3 i 6 oraz art. 15 ust. 1 tej dyrektywy — Procedura informowania społeczeństwa i konsultacje w przedmiocie projektów wspomnianych planów — Brak

Sentencja

1) Nie opracowując w wyznaczonym terminie całości planów gospodarowania wodami w dorzeczu — zarówno w odniesieniu do obszarów dorzeczy leżących całkowicie na jego terytorium, jak i międzynarodowych obszarów dorzeczy — i nie przekazując Komisji Europejskiej w wyznaczonym terminie kopii tych planów, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie art. 13 ust. 2, 3 i 6 oraz art. 15 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej oraz ponadto nie wszczynając w wyznaczonym terminie wszystkich procedur dotyczących informowania społeczeństwa i konsultacji w przedmiocie planów gospodarowania wodami w dorzeczu, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążą na podstawie art. 14 ust. 1 lit. c) tej dyrektywy.

2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 298 z 8.10.2011.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Praze (Republika Czeska) w dniu 3 kwietnia 2012 r. — Radek Čستا przeciwko České správě sociálního zabezpečení

(Sprawa C-166/12)

(2012/C 200/09)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Krajský soud v Praze (sąd wojewódzki w Pradze)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Radek Čستا

Strona pozwana: Česká správa sociálního zabezpečení (czeski zakład ubezpieczeń społecznych)

Pytania prejudycjalne

1) W jaki sposób należy rozumieć pojęcie „wartości kapitałowej praw do emerytury”, zawarte w art. 11 ust. 2 załącznika VIII do rozporządzenia Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiającego Regulamin pracowniczy urzędników i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (¹), w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady nr 723/2004 (zwanego dalej „Regulaminem pracowniczym”)? Czy pojęcie to obejmuje poziom praw do emerytury zarówno w formie ekwiwalentu aktuarialnego, jak i w formie zryczałtowanej wartości wykupu, określonych w art. 11 ust. 2 załącznika VIII do Regulaminu pracowniczego w brzmieniu sprzed wejścia w życie rozporządzenia nr 723/2004, czy też należy pojęcie to utożsamiać tylko z jednym z tych pojęć, a jeżeli nie, to w jaki sposób różni się ono od tych pojęć?

- 2) Czy art. 11 ust. 2 załącznika VIII do Regulaminu pracowniczego w związku z art. 4 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej w brzmieniu zmienionym traktatem lizbońskim stoi na przeszkodzie stosowaniu metody wyliczania uprawnień emerytalnych, określonej w § 105a ust. 1 ustawy nr 155/1995 o ubezpieczeniu emerytalnym oraz w rozporządzeniu rządowym nr 586/2006 w sprawie szczegółowych zasad wzajemnego transferu uprawnień emerytalnych z systemem emerytalnym Wspólnot Europejskich? Czy w tym kontekście ma znaczenie, że metoda wyliczania w konkretnym wypadku prowadzi do ustalenia uprawnień emerytalnych podlegających transferowi do systemu emerytalnego UE na poziomie niższym, niż połowa wartości składek odprowadzonych przez urzędnika do krajowego systemu emerytalnego?
- 3) Czy wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 grudnia 2004 r. w sprawie C 293/03 Gregorio My przeciwko Office national des pensions (ONP) należy interpretować w ten sposób, że dla potrzeb wyliczania wartości praw do emerytury podlegających transferowi do unijnego systemu emerytalnego na zasadzie metody aktuarialnej zależnej od okresu ubezpieczenia, indywidualna podstawa wyliczenia musi także obejmować okres w którym, przed dniem złożenia wniosku o transfer uprawnień emerytalnych, urzędnik Unii był już objęty unijnym systemem emerytalnym?

(¹) Dz.U. L 56, s. 1 — wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 1, t. 2, s. 5.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg w dniu 17 kwietnia 2012 r. — Caisse nationale des prestations familiales przeciwko Salimowi Lachhebowi, Nadii Lachheb

(Sprawa C-177/12)

(2012/C 200/10)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Caisse nationale des prestations familiales

Strona pozwana: Salim Lachheb, Nadia Lachheb

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy świadczenie takie jak przewidziane przez ustawę z dnia 21 grudnia 2007 r. w sprawie ulg prorodzinnych stanowi świadczenie rodzinne w rozumieniu art. 1 lit. u) ppkt i) i art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (¹), w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym przez rozporządzenie Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. (²)?

- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy art. 18 i 45 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (uprzednio art. 12 i 39 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską), art. 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (³) lub art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu tego rodzaju, co uregulowanie stanowiące przedmiot postępowania krajowego, na mocy którego przyznanie świadczenia takiego jak przewidziane przez ustawę z dnia 21 grudnia 2007 r. w sprawie ulg prorodzinnych pracownikom wykonującym działalność zawodową na terytorium danego państwa członkowskiego i mających miejsce zamieszkania wraz z członkami ich rodzin na terytorium innego państwa członkowskiego, jest zawieszane do wysokości kwoty świadczeń rodzinnych przewidzianych dla członków ich rodziny przez ustawodawstwo państwa członkowskiego miejsca zamieszkania, ponieważ uregulowanie krajowe wymaga stosowania do spornego świadczenia wprowadzonych na mocy art. 76 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 (⁴) w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym przez rozporządzenie nr 118/97 zasad niekumulacji świadczeń rodzinnych?

(¹) Dz.U. L 149, s. 2.

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. zmieniające i uaktualniające rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie oraz rozporządzenie (EWG) nr 574/72 w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 (Dz.U. L 28, s. 1).

(³) Dz.U. L 257, s. 2.

(⁴) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 74, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie (Belgia) w dniu 20 kwietnia 2012 r. — United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV przeciwko Navigation Maritime Bulgare

(Sprawa C-184/12)

(2012/C 200/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: United Antwerp Maritime Agencies (UNAMAR) NV

Strona pozwana: Navigation Maritime Bulgare

Pytanie prejudycjalne

Czy — uwzględniając również dokonaną na podstawie prawa belgijskiego kwalifikację spornych art. 18, art. 20 i art. 21 ustawy z dnia 13 kwietnia 1995 r. o przedstawicielstwie handlowym jako szczególnych, wiążących przepisów w rozumieniu art. 7 ust. 2 konwencji rzymskiej — art. 3 i art. 7 ust. 2 owej konwencji, w danym przypadku w związku z dyrektywą Rady 86/653 z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych, należy interpretować w ten sposób, że dopuszczają zastosowanie do umowy szczególnych, wiążących przepisów prawa państwa sądu orzekającego, które zapewniają większy zakres ochrony, niż przewidziana w owej dyrektywie ochrona minimalna, również wówczas, gdy do umowy ma zastosowanie prawo innego państwa członkowskiego Unii, do którego również transponowana została ochrona minimalna wskazanej dyrektywy.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (dawniej Cour d'arbitrage) (Belgia) w dniu 26 kwietnia 2012 r. — I.B.V. & Cie SA (Industrie du bois de Vielsalm & Cie SA) przeciwko Région wallonne

(Sprawa C-195/12)

(2012/C 200/12)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour constitutionnelle (dawniej Cour d'arbitrage)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: I.B.V. & Cie SA (Industrie du bois de Vielsalm & Cie SA)

Strona pozwana: Région wallonne

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 7 dyrektywy 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie wspierania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii oraz zmieniającej dyrektywę 92/42/EWG⁽¹⁾ ewentualnie w związku z art. 2 i 4 dyrektywy 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych⁽²⁾ i w związku z art. 22 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywę 2001/77/WE oraz 2003/30/WE⁽³⁾ należy interpretować w świetle ogólnej zasady równości, art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej jako:

a) niemający zastosowania do instalacji kogeneracji o wysokiej wydajności w rozumieniu załącznika III do dyrektywy;

b) nakazujący, zezwalający albo zakazujący, by środek wsparcia, taki jak zawarty w art. 38 ust. 3 dekretu Regionu Walońskiego z dnia 12 kwietnia 2001 r. dotyczącego organizacji regionalnego rynku energii elektrycznej, był dostępny wszystkim instalacjom kogeneracji przetwarzającym głównie biomasę, które odpowiadają warunkom określonym w tym artykule, z wyjątkiem instalacji kogeneracji przetwarzających głównie drewno lub odpady drewniane?

2) Czy odpowiedź będzie różna, jeżeli instalacja kogeneracji przetwarza głównie tylko drewno albo przeciwnie — tylko odpady drewniane?

⁽¹⁾ Dz.U. L 52, s. 50.

⁽²⁾ Dz.U. L 283, s. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 140, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 3 maja 2012 r. — Walter Endress przeciwko Allianz Lebensversicherungs AG

(Sprawa C-209/12)

(2012/C 200/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Walter Endress

Strona pozwana: Allianz Lebensversicherungs AG

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze drugiej dyrektywy Rady 90/619/EWG z dnia 8 listopada 1990 r.⁽¹⁾, przy uwzględnieniu art. 31 ust. 1 dyrektywy 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r.⁽²⁾, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi takiemu jak § 5a ust. 2 zdanie czwarte Versicherungsvertragsgesetz (ustawy o umowach ubezpieczenia) w brzmieniu ustalonym Drittes Gesetz zur Durchführung versicherungsrechtlicher Richtlinien des Rates der Europäischen Gemeinschaften (trzecią ustawą wprowadzającą w życie dyrektywy Rady Wspólnot Europejskich w dziedzinie prawa ubezpieczeń) z dnia 21 lipca 1994 r., który stanowi, że prawo odstąpienia lub sprzeciwu wygasa najpóźniej rok po dokonaniu

zapłaty pierwszej składki ubezpieczeniowej, nawet w sytuacji, gdy ubezpieczający nie został pouczony o prawie do odstąpienia lub sprzeciwu?

- (¹) Druga dyrektywa Rady 90/619/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniająca dyrektywę 79/267/EWG (Dz.U. L 330, s. 50).
- (²) Dyrektywa Rady 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie oraz zmieniająca dyrektywy 79/267/EWG i 90/619/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń na życie) (Dz.U. L 360, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 28 lutego 2012 r. w sprawie T-127/09 Abdulbasit Abdulrahim przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 18 maja 2012 r. przez Abdulbasita Abdulrahima

(Sprawa C-239/12 P)

(2012/C 200/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Abdulbasit Abdulrahim (przedstawiciele: H.A.S. Miller, solicitor, E. Grieves, barrister)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

W razie uwzględnienia obu zarzutów wnoszący odwołanie wnosi o:

- uchylenie postanowienia Sądu z dnia 28 lutego 2012 r.;
- uznanie, że skarga o stwierdzenie nieważności nie jest bezprzedmiotowa;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania odwoławczego oraz kosztami postępowania przed Sądem, w tym kosztami związanymi z przedstawieniem uwag w odpowiedzi na wezwanie sądowe.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie opiera je na następujących dwóch zarzutach:

- Sąd dopuścił się błędu poprzez:
 - niewysłuchanie rzecznika generalnego, lub
 - niewezwanie wnoszącego odwołanie do przedstawienia uwag w przedmiocie tego, czy wniosek o stwierdzenie nieważności jest bezprzedmiotowy, lub
 - nieotwarcie procedury ustnej w przedmiocie tego, czy wniosek o stwierdzenie nieważności jest bezprzedmiotowy.
- Sąd błędnie ustalił, że skarga o stwierdzenie nieważności nie mogła przynieść istotnej korzyści wnoszącemu odwołanie.

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-245/12)

(2012/C 200/15)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: P. Hetsch, B. Simon i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2008/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dalej dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (¹), a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach, Rzeczpospolita uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 26 ust. 1 tejszej dyrektywy;
- nałożenie na Rzeczpospolitą Polskę zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE okresowej kary pieniężnej za uchybienie obowiązkowi poinformowania o transpozycji dyrektywy 2008/56/WE o dziennej stawce w wysokości 93 492 EUR i naliczanej od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2008/56/WE upłynął w dniu 15 lipca 2010 r.

(¹) Dz.U. L 164, s. 19

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 marca 2012 r. w sprawie T-391/08 Ellinika Nafpigia przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 18 maja 2012 r. przez Ellinika Nafpigia AE

(Sprawa C-246/12 P)

(2012/C 200/16)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Ellinika Nafpigia AE (przedstawiciele: I. Drosos, lawyer, V. Karagiannis, lawyer)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej wydanego w sprawie T-391/08;
- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2, 2, 3, 5, 6, 8 ust. 2, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18 i 19 początkowo zakwestionowanej decyzji Komisji z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie środków pomocy C 16/04 (ex NN 29/04, CP 71/02 i CP 133/05) udzielonej przez Grecję na rzecz Hellenic Shipyards [Ellinika Nafpigia A.E];
- tytułem żądania ewentualnego, uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim ma on zastosowanie do wskazanych w początkowo zakwestionowanej decyzji środków E12b, E13a, E13b, E14, E16 i E17 oraz stwierdzenie nieważności początkowo zakwestionowanej decyzji w tym samym zakresie;
- tytułem żądania w dalszej kolejności ewentualnego, uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim ma on zastosowanie do wskazanego w początkowo zakwestionowanej decyzji środka E7 oraz stwierdzenie nieważności początkowo zakwestionowanej decyzji w tym samym zakresie;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W swym pierwszym zarzucie odwołania wnoszący je podnosi, że Sąd Unii Europejskiej w swym wyroku błędnie zinterpretował i zastosował art. 346 TFUE, efektem czego wyrok ten musi zostać w całości uchylony, a w szczególności w zakresie wskazanym w odwołaniu. W swym drugim zarzucie odwołania wnoszący je podnosi, że Sąd Unii Europejskiej w swym wyroku błędnie zinterpretował i zastosował art. 348 TFUE, efektem czego wyrok ten musi zostać w całości uchylony, a w szczególności

w zakresie wskazanym w odwołaniu. W swym trzecim zarzucie wnoszący go twierdzi, że Sąd ten w tym wyroku błędnie oddalił jego żądanie dotyczące naruszenia przy wydawaniu początkowo zakwestionowanej decyzji jego praw proceduralnych, które to naruszenie winno skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku we wskazanym w odwołaniu zakresie.

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 6 marca 2012 r. w sprawie T-453/10 Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 22 maja 2012 r. przez Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development

(Sprawa C-248/12 P)

(2012/C 200/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development (przedstawiciele: K.J. Brown, Departmental Solicitor's office, D. Wyatt QC, V. Wakefield, Barristers);

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej;
- uznanie wniesionej przez DARD skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną i odesłanie jej do Sądu celem zbadania jej co do istoty;
- obciążenie Komisji poniesionymi przez DARD kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami poniesionych w związku z zarzutem niedopuszczalności w pierwszej instancji oraz
- rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów w pozostałym zakresie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Sąd Unii Europejskiej nie określił odpowiednich kryteriów prawnych oraz ich nie zastosował; w szczególności wyroki w sprawach Piraiki-Patraiki i Dreyfus są jedynie przykładami ogólnej zasady prawnej, zgodnie z którą akt unijny dotyczy bezpośrednio tych podmiotów, na których sytuację ma on wpływ, jeśli jego wykonanie w dany sposób jest „oczywiste”, a każda inna możliwość jest „czysto teoretyczna” i jest „ewidentne”, że wykorzystane zostaną uprawnienia dyskrecjonalne. Zasada ta ma zastosowanie do okoliczności niniejszej sprawy.

Zarzut drugi, zgodnie z którym Sąd Unii Europejskiej naruszył prawo i zasadę pewności prawa usiłując ograniczyć zakres zastosowania orzecznictwa Piraiki-Patraiki i Dreyfus (w szczególności ze względu na ograniczenie się do spraw, w których akt unijny został przyjęty na wniosek państwa członkowskiego i ograniczając się do spraw o „bardzo szczególnym stanie faktycznym”).

Zarzut trzeci, zgodnie z którym Sąd Unii Europejskiej naruszył prawo ograniczając przysługujące na mocy art. 263 TFUE uprawnienia do wniesienia skargi. Jest to niezgodne z właściwą wykładnią art. 263 TFUE po zmianach wprowadzonych traktatem lizbońskim, w szczególności w kontekście jego celu oraz zasady skutecznej ochrony prawnej.

Zarzut czwarty, zgodnie z którym, gdyby Sąd Unii Europejskiej zastosował do niniejszego przypadku właściwe zasady prawne, DARD zostałyby uznany za podmiot, którego akt „dotyczy bezpośrednio”. W szczególności, zgodnie z prawem ustrojowym Zjednoczonego Królestwa organy administracji zdecentralizowanej — w tym przypadku DARD — ponoszą bezpośrednio koszty odmowy pokrycia wydatków. Związek przyczynowy jest bezpośredni i automatyczny. Brytyjskie zasady decentralizacji są ustalone (sprawa C-428/07 Horvath Zb. Orz. s. I-6355), a jakkolwiek argument, zgodnie z którym ich stosowanie nie jest „oczywiste”, jest nie do przyjęcia.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de commerce de Bruxelles (Belgia) w dniu 22 maja 2012 r. — Christian van Buggenhout i Ilse van de Mierop (syndycy masy upadłości spółki Grontimmo SA) przeciwko Banque Internationale à Luxembourg

(Sprawa C-251/12)

(2012/C 200/18)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de commerce de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona powodowa: Christian van Buggenhout i Ilse van de Mierop, avocats (syndycy masy upadłości spółki Grontimmo SA)

Strona pozwana: Banque Internationale à Luxembourg

Pytania prejudycjalne

- 1) W jaki sposób należy rozumieć słowa „świadczenie do rąk dłużnika” zawarte w art. 24 rozporządzenia WE nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. ⁽¹⁾?
- 2) Czy słowa te należy rozumieć w ten sposób, że obejmują one swym zakresem zapłatę dokonaną na rzecz wierzyciela upadłego, dokonaną na jego żądanie, w sytuacji, gdy osoba, która spełniła to świadczenie pieniężne na rachunek i na rzecz upadłego, uczyniła tak nie wiedząc o wszczęciu w innym państwie członkowskim postępowania upadłościowego wobec dłużnika?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160, s. 1 — wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 19, t. 1, s. 191).

Postanowienie Prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 7 maja 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Essen — Niemcy) — Dr Biner Bähr jako syndyk masy upadłościowej Hertie GmbH przeciwko HIDD Hamburg-Bramfeld B.V. 1

(Sprawa C-494/10) ⁽¹⁾

(2012/C 200/19)

Język postępowania: niemiecki

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 24 maja 2012 r. — MasterCard i in. przeciwko Komisji(Sprawa T-111/08) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Decyzja związku przedsiębiorstw — Rynek usług autoryzacji transakcji dokonywanych kartami debetowymi, debetowymi z odroczonej płatnością i kredytowymi — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Wielostronnie uzgadniane opłaty interchange stosowane w przypadku braku innych uzgodnień — Artykuł 81 ust. 1 i 3 WE — Pojęcie ograniczenia akcesoryjnego — Brak obiektywnej konieczności ograniczenia — Ograniczenie konkurencji ze względu na skutek — Warunki przyznania wyłączenia indywidualnego — Prawo do obrony — Środki zaradcze — Okresowa kara pieniężna — Uzasadnienie — Proporcjonalność)

(2012/C 200/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: MasterCard, Inc. (Wilmington, Stany Zjednoczone); MasterCard International, Inc. (Wilmington); i MasterCard Europe (Waterloo, Belgia) (przedstawiciele: B. Amory, V. Brophy, S. McInnes, adwokaci, oraz T. Sharpe, QC)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Arbault, N. Khan i V. Bottka, a następnie N. Khan i V. Bottka, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania strony skarżącej: Banco Santander, SA (Santander, Hiszpania) (przedstawiciele: F. Lorente Hurtado, P. Vidal Martínez i A. Rodriguez Encinas, adwokaci); Royal Bank of Scotland plc (Edynburg, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: D. Liddell, solicitor, D. Waelbroeck, adwokat, N. Green, QC, i M. Hoskins, barrister); HSBC Bank plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: M. Coleman, P. Scott, solicitors, i R. Thompson, QC); Bank of Scotland plc (Edynburg) (przedstawiciele: początkowo S. Kim, K. Gordon i C. Hutton, solicitors, a następnie J. Flynn, QC, E. McKnight i K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors); Lloyds TSB Bank plc (Londyn) (przedstawiciele: E. McKnight, K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors, i J. Flynn, QC); oraz MBNA Europe Bank Ltd (Chester, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: A. Davis, solicitor, i J. Swift, QC)

Interwenienci popierający żądania strony pozwanej: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo E. Jenkinson i I. Rao, pełnomocnicy, następnie I. Rao, S. Ossowski i F. Penlington, a wreszcie I. Rao, S. Ossowski i C. Murrell, pełnomocnicy, wspierani przez J. Turnera, QC, i J. Holmesa, barrister); British Retail Consortium (Londyn) (przedstawiciele: P. Crockford, solicitor, i A. Robertson, barrister); oraz EuroCommerce AISBL (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo F. Tuyschaever i F. Wijckmans, a następnie F. Wijckmans i J. Stuyck, adwokaci)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności decyzji C(2007) 6474 wersja ostateczna z dnia 19 grudnia 2007 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 [WE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/34.579 — MasterCard, sprawa COMP/36.518 — EuroCommerce, sprawa COMP/38.580 — Commercial Cards) oraz, tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 3–5 i 7 tej decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) MasterCard, Inc., MasterCard International, Inc., i MasterCard Europe pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa swoje własne koszty.
- 4) British Retail Consortium i EuroCommerce AISBL pokrywają swoje własne koszty.
- 5) Banco Santander, SA, Royal Bank of Scotland plc, HSBC Bank plc, Bank of Scotland plc, Lloyds TSB Bank plc i MBNA Europe Bank Ltd pokrywają swoje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 116 z 9.5.2008.**Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Retractable Technologies przeciwko OHIM — Abbott Laboratories (RT)**(Sprawa T-371/09) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego RT — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy RTH — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 200/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Retractable Technologies, Inc. (Little Elm, Teksas, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat K. Dröge)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo C. Jenewein, następnie G. Schneider i D. Walicka, pełnomocnicy)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM były również: Abbott Laboratories (Abbot Park, Illinois, Stany Zjednoczone)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 24 lipca 2009 r. (sprawa R 1234/2008-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Abbott Laboratories a Retractable Technologies, Inc.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Retractable Technologies, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 282 z 21.11.2009.

Wyrok Sądu z dnia 24 maja 2012 r. — Grupa Osborne przeciwko OHIM — Industria Licorera Quezalteca (TORO XL)

(Sprawa T-169/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego TORO XL — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy XL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd)

(2012/C 200/22)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Grupo Osborne SA (El Puerto de Santa María, Hiszpania) (przedstawiciel: J.M. Iglesias Monravá, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Industria Licorera Quezalteca, SA (Quetzal Tenango, Gwatemala)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 22 stycznia 2010 r. (sprawa R 223/2009-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Industria Licorera Quezalteca SA a Grupo Osborne SA

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 22 stycznia 2010 r. (sprawa R 223/2009-2).
- 2) OHIM zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 148 z 5.6.2010.

Wyrok Sądu z dnia 25 maja 2012 r. — Nike International przeciwko OHIM — Intermar Simanto Nahmias (JUMPMAN)

(Sprawa T-233/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego JUMPMAN — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy JUMP — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 200/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nike International Ltd (Beaverton, Oregon, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: M. de Justo Bailey, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM był również, interwenient przed Sądem: Intermar Simanto Nahmias (Catalaça-Istanbul, Turcja) (przedstawiciele: J. Güell Serra i M. Curell Aguilà, adwokaci)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 marca 2010 r. (sprawa R 738/2009-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Intermar Simanto Nahmias a Nike International Ltd.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Nike International Ltd. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz. U. C 195 z 17.7.2010.

Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Olive Line International przeciwko OHIM — Umbria Olii International (O-LIVE)

(Sprawa T-273/10) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego O-LIVE — Wcześniejsze, graficzne i słowny, wspólnotowy i hiszpańskie, znaki towarowe Olive line — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 200/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Olive Line International, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat P. Koch Moreno)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Schäffner, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Umbria Olii International Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: adwokat E. Montelione)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 kwietnia 2010 r. (sprawa R 4/2009-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Olive Line International, SL a O. International Srl.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 14 kwietnia 2010 r. (sprawa R 4/2009-4) w zakresie, w jakim dotyczy, po pierwsze, wszystkich towarów objętych zgłoszeniem znaku towarowego i należących do klasy 3, mianowicie „[ś]rodków wybielających i innych środków piorących; środków do czyszczenia, polerowania, odtłuszczenia i szorowania; mydeł; produktów perfumeryjnych; olejków eterycznych; kosmetyków; płynów do pielęgnacji włosów; past do zębów”, a po drugie, „usług w zakresie higieny i urody dla ludzi i zwierząt”, objętych zgłoszeniem znaku towarowego i należących do klasy 44.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) OHIM i Umbria Olii International Srl pokrywają trzy czwarte własnych kosztów oraz po trzy ósme kosztów poniesionych przez Olive Line International, SL.
- 4) Olive Line International, SL pokrywa oprócz jednej czwartej własnych kosztów jedną czwartą kosztów poniesionych przez OHIM i Umbria Olii International Srl.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Nordmilch przeciwko OHIM — Lactimilk (MILRAM)

(Sprawa T-546/10) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego MILRAM — Wcześniejsze słowne i graficzne krajowe znaki towarowe RAM — Względna podstawa odmowy rejestracji — Podobieństwo towarów i oznaczeń — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 200/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Nordmilch AG (Brema, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat R. Schneider)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: K. Klüpfel, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Lactimilk, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat P. Casamitjana Leonart)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 września 2010 r. (sprawy połączone R 1041/2009-4 i R 1053/2009-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Lactimilk SA a Nordmilch AG.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Nordmilch AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Wyrok Sądu z dnia 24 maja 2012 r. — JBF RAK przeciwko Radzie

(Sprawa T-555/10) ⁽¹⁾

(Subsydia — Przywóz określonych rodzajów politereftalanu etylenu (PET) z Iranu, Pakistanu i Zjednoczonych Emiratów Arabskich — Ostateczne cła wyrównawcze i ostateczny pobór ceł tymczasowych — Artykuł 11 ust. 8, art. 15 ust. 1 i art. 30 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 — Zasada dobrej administracji)

(2012/C 200/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: JBF RAK (Ras Al Khaimah, Zjednoczone Emiraty Arabskie) (przedstawiciel: B. Servais, avocat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciel: B. Driesen, pełnomocnik, wspierany przez G. Berrischa, avocat, i N. Chesaitesa, barrister)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet, M. França i G. Luengo, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 857/2010 z dnia 27 września 2010 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Iranu, Pakistanu i Zjednoczonych Emiratów Arabskich (Dz.U. L 254, s. 10).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) JBF RAK LLC pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Environmental Manufacturing przeciwko OHIM — Wolf (Przedstawienie głowy wilka)

(Sprawa T-570/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego głowę wilka — Wcześniejsze graficzne krajowe i międzynarodowe znaki towarowe WOLF Jardin i Outils WOLF — Względne podstawy odmowy rejestracji — Naruszenie charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 200/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Environmental Manufacturing LLP (Stowmarket, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Malynicz, barrister, i M. Atkins, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Société Elmar Wolf (Wissembourg, Francja) (przedstawiciel: adwokat N. Boespflug)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 października 2010 r. (sprawa R 425/2010-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Société Elmar Wolf a Environmental Manufacturing LLP.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Environmental Manufacturing LLP zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 63 z 26.2.2011.

Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Aitic Penteo przeciwko OHIM — Atos Worldline (PENTEO)

(Sprawa T-585/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PENTEO — Wcześniejsze słowne, zarejestrowane dla Beneluksu i międzynarodowe, znaki towarowe XENTEO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuły 75 i 76 rozporządzenia nr 207/2009)

(2012/C 200/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aitic Penteo, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Carbonell Callicó)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Atos Worldline SA (Bruksela, Belgia)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 września 2010 r. (sprawa R 774/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Atos Worldline SA a Aitic Penteo, SA.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Aitic Penteo, SA. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 63 z 26.2.2011.

Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Kraft Foods Global Brands przeciwko OHIM — fenaco (SUISSE PREMIUM)

(Sprawa T-60/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego SUISSE PREMIUM — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy Premium — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Oddalenie sprzeciwu — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 200/29)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Kraft Foods Global Brands LLC (Northfield, Illinois, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat M. de Justo Bailey)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: R. Manea, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: fenaco Genossenschaft (Berno, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat P. Koch Moreno)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 listopada 2010 r. (sprawa R 522/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Kraft Foods Global Brands LLC a fenaco Genossenschaft.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Kraft Foods Global Brandy LLC zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 103 z 2.4.2011.

Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Asa przeciwko OHIM — Merck (FEMIFERAL)

(Sprawa T-110/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego FEMIFERAL — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy Feminatal i wcześniejszy graficzny znak towarowy feminatal — Względna podstawa odmowy rejestracji — Podobieństwo oznaczeń — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 200/30)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Asa sp. z o.o. (Głubczyce, Polska) (przedstawiciel: M. Chimiak, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Merck sp. z o.o. (Warszawa, Polska)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 listopada 2010 r. (sprawa R 182/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Merck sp. z o.o. a Asa sp. z o.o.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Asa sp. z o.o. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 139 z 7.5.2011.

Wyrok Sądu z dnia 24 maja 2012 r. — TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft przeciwko OHIM — Comercial Jacinto Parera (MAD)

(Sprawa T-152/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie wygaśnięcia — Graficzny wspólnotowy znak towarowy MAD — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Używanie znaku towarowego w postaci różniacej się co do elementów niewpływających na jego charakter odróżniający — Artykuł 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009)

(2012/C 200/31)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft mbH (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci B. Hein i M.H. Hoffmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Comercial Jacinto Parera, SA (Barcelona, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 16 grudnia 2010 r. (sprawa R 449/2009-2) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku pomiędzy TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft mbH a Comercial Jacinto Parera, SA.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft mbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz. U. C 139 z 7.5.2011.

Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Sport Eybl & Sports Experts przeciwko OHIM — Seven (SEVEN SUMMITS)

(Sprawa T-179/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego SEVEN SUMMITS — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy Seven — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust.1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 200/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sport Eybl & Sports Experts GmbH (Wels, Austria) (przedstawiciel: adwokat S. Fürst)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Seven SpA (Leini, Włochy) (przedstawiciel: adwokat D. Sindico)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 stycznia 2011 r. (sprawa R 364/2010-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Seven SpA a Sport Eybl & Sports Experts GmbH.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Eybl & Sports GmbH pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) i Seven SpA.

(¹) Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

Wyrok Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Vakalis przeciwko Komisji

(Sprawa T-317/11 P) (¹)

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytura — Przeniesienie uprawnień do emerytury krajowej — Obliczenie lat pracy uprawniających do emerytury — Ogólne przepisy wykonawcze — Obowiązek uzasadnienia — Zasada kontradiktoryjności — Równe traktowanie)

(2012/C 200/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ioannis Vakalis (Luvinat, Włochy) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Martin i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 13 kwietnia 2011 r. w sprawie F-38/10 Vakalis przeciwko Komisji, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Ioannis Vakalis pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską w ramach niniejszej instancji.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 24 maja 2012 r. — Fortress Participations przeciwko OHIM — FIG i Fortress Investment Group (FORTRESS)

(Sprawa T-314/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Wycofanie wniosku o unieważnienie prawa do znaku — Umorzenie postępowania)

(2012/C 200/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fortress Participations BV (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: początkowo L. J. van de Braak, adwokat, B. Ladas, solicitor i S. Malynicz, barrister, następnie L. J. van de Braak, S. Malynicz, R. Black, solicitor i V. Baxter, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: V. Melgar, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: FIG LLC (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) i Fortress Investment Group (UK) Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Gray i R. Mallinson, adwokaci)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 1 kwietnia 2011 r. (sprawa R 354/2009-2) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między FIG LLC i Fortress Investment Group (UK), z jednej strony, a Fortress Participations BV, z drugiej strony.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie niniejszej skargi zostaje umorzone.
- 2) Strona skarżąca pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez stronę pozwaną. Interwenienci pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 24 maja 2012 r. — Fortress Participations przeciwko OHIM — FIG i Fortress Investment Group (FORTRESS)

(Sprawa T-315/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Wycofanie wniosku o unieważnienie prawa do znaku — Umorzenie postępowania)

(2012/C 200/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fortress Participations BV (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: początkowo L. J. van de Braak, adwokat, B. Ladas, solicitor i S. Malynicz, barrister, następnie L. J. van de Braak, S. Malynicz, R. Black i V. Baxter, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: V. Melgar, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: FIG LLC (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) i Fortress Investment Group (UK) Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Gray i R. Mallinson, adwokaci)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 marca 2011 r. (sprawa R 355/2009-2) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między FIG LLC i Fortress Investment Group (UK), z jednej strony, a Fortress Participations BV, z drugiej strony.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie niniejszej skargi zostaje umorzone.
- 2) Strona skarżąca pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez stronę pozwaną. Interwenienci pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Skarga wniesiona w dniu 25 kwietnia 2012 r. — European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki-Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis przeciwko Europejskiemu Urzędowi Policji

(Sprawa T-183/12)

(2012/C 200/36)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luksemburg) i Evropaiki Dynamiki-Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol)

Żądania

W niniejszej skardze strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Urzędu Policji (zwanego dalej „Europolem”) z dnia 16 lutego 2012 r., na podstawie której to decyzji zawarto umowę ramową z przedsiębiorstwem Capgemini Nederland BV w ramach otwartego postępowania przetargowego nr D/C3/1104;
- nakazanie Europolowi naprawienia szkody poniesionej przez stronę skarżącą wskutek utraty możliwości zawarcia umowy ramowej, która to szkoda została przez nią oszacowana na kwotę 161 887 EUR, wraz z odsetkami od dnia ogłoszenia wyroku oraz
- obciążenie Europolu wszystkimi kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem skarżących należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji zgodnie z art. 263 TFUE z tego powodu, że Europol zmienił w trakcie postępowania przetargowego wiele kryteriów udzielenia zamówienia odnoszących się do oceny oferty zarówno technicznej, jak i ekonomicznej oferentów, z oczywistym naruszeniem obowiązujących przepisów rozporządzenia finansowego nr 1605/2002 (¹) i jego rozporządzenia wykonawczego nr 2342/2002 (²) oraz utrwalonego orzecznictwa.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

(²) Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2012 r. — Moonich Produktkonzepte & Realisierung, przeciwko OHIM — Thermofilm Australia (HEATSTRIP)

(Sprawa T-184/12)

(2012/C 200/37)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Moonich Produktkonzepte & Realisierung GmbH (Sauerlach/Lochhofen, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt H. Pannen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Thermofilm Australia Pty Ltd (Springvale, Australia)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji R 1956/2010-1 Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 26 stycznia 2012 r.;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „HEATSTRIP”, dla towarów i usług należących do klas 9, 11 i 35 — zgłoszenie nr 7 296 676

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Thermofilm Australia Pty Ltd

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: niezarejestrowany słowny znak towarowy „HEATSTRIP”, podlegający ochronie w Australii, w Kanadzie, w Stanach Zjednoczonych w odniesieniu do, między innymi, urządzeń grzewczych

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i cofnięcie zgłoszenia

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 oraz art. 75 i art. 76 ust. 1 tego samego rozporządzenia.

Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2012 r. — Verus przeciwko OHIM — Maquet (LUCEA LED)

(Sprawa T-186/12)

(2012/C 200/38)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Verus EOOD (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciel: S. Vykydal, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Maquet SAS (Ardon, Francja).

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji R 67/2011-4 Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 13 lutego 2012 r. i ponowne przekazanie sprawy do Izby Odwoławczej;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania przed Sądem oraz przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Maquet SAS

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „LUCEA LED” dla produktów z klasy 10

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „LUCEO”, dla towarów należących do klas 10, 12 i 28

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania i oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty:

— naruszenie art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009,

— naruszenie art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009,

— naruszenie art. 75 zd. drugie rozporządzenia nr 207/2009,

- naruszenie art. 6 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego nr 2868/95 analizowanego w związku z decyzją EX-05-5,
- naruszenie art. 42 rozporządzenia nr 207/2009.

—————

Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2012 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-198/12)

(2012/C 200/39)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i A. Wiedmann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2012)1348 wersja ostateczna z dnia 1 marca 2012 r. dotyczącej przepisów krajowych zgłoszonych przez federalny rząd Niemiec utrzymujących dopuszczalne wartości dla ołowiu, baru, arsenu, antymonu, rtęci, nitrozoamin i substancji zdolnych do tworzenia nitrozoamin w zabawkach po wejściu w życie dyrektywy 2009/48/WE w sprawie bezpieczeństwa zabawek

w zakresie, w jakim nie zatwierdza się przepisów zgłoszonych w celu utrzymania dopuszczalnych wartości dla arsenu, antymonu, rtęci (art. 1 ust. 1),

w zakresie, w jakim przepisy zgłoszone w celu utrzymania dopuszczalnych wartości dla ołowiu i baru zatwierdza się czasowo jedynie do dnia 21 lipca 2013 r. (art. 1 ust. 2 i 3);

- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zasadniczo:

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia postanowień traktatowych w rozumieniu art. 263 akapit pierwszy alternatywa trzecia w związku z art. 114 TFUE z powodu niedopuszczalności ograniczenia czasowego w odniesieniu do ołowiu i baru

Skarżąca podnosi, że w zakresie, w jakim Komisja zatwierdziła przepisy zgłoszone w celu utrzymania dopuszczalnych wartości dla ołowiu i baru czasowo jedynie do dnia 21 lipca 2013 r., zaskarżona decyzja narusza postanowienia traktatowe w rozumieniu art. 263 akapit pierwszy alternatywa

trzecia TFUE, gdyż to ograniczenie czasowe stanowi obejście regulacji terminów i zatwierdzania zawartej w art. 114 TFUE.

- 2) Zarzut drugi, dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych w rozumieniu art. 263 akapit drugi alternatywa druga TFUE z powodu naruszenia obowiązku uzasadnienia zgodnie z art. 296 akapit drugi TFUE w odniesieniu do czasowego ograniczenia zatwierdzenia dotyczącego ołowiu i baru

Skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła swój obowiązek uzasadnienia na podstawie art. 296 akapit drugi TFUE a tym samym istotny wymóg proceduralny w rozumieniu art. 263 akapit drugi alternatywa druga TFUE w zakresie, w jakim zatwierdziła przepisy zgłoszone w celu utrzymania dopuszczalnych wartości dla ołowiu i baru czasowo jedynie do dnia 21 lipca 2013 r.

- 3) Zarzut trzeci, dotyczący nadużycia władzy w rozumieniu art. 263 akapit drugi alternatywa czwarta TFUE poprzez czasowe ograniczenie zatwierdzenia dotyczącego ołowiu i baru
- 4) Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia postanowień traktatowych w rozumieniu art. 263 akapit drugi alternatywa trzecia TFUE z powodu nieuwzględnienia kryterium oceny zgodnie z art. 114 ust. 4 i 6 TFUE w odniesieniu do antymonu, arsenu i rtęci

Skarżąca podnosi, że w zakresie, w jakim Komisja zajęła stanowisko, że rząd niemiecki nie wykazał, iż dyrektywa 2009/48/WE (!) nie daje już odpowiedniego poziomu ochrony, względnie że jest szkodliwa dla zdrowia, stanowi to naruszenie postanowień traktatowych w rozumieniu art. 263 akapit drugi alternatywa trzecia TFUE, gdyż Komisja nie uwzględniła zgodnie z art. 114 ust. 4 i 6 TFUE kryterium oceny, czy i w jakim zakresie należy zatwierdzić utrzymanie przepisów krajowych po przyjęciu środka harmonizującego ze względu na ważne wymogi w rozumieniu art. 36 TFUE.

Skarżąca uważa, że zgodnie z wyrokiem Trybunału w sprawie C-3/00 Dania przeciwko Komisji kryterium stanowi to, czy składające wniosek państwo członkowskie wykazało, że przepisy krajowe gwarantują wyższy poziom ochrony zdrowia publicznego niż wspólnotowy środek harmonizujący i że nie wykraczają poza to, co niezbędne do osiągnięcia tego celu.

- 5) Zarzut piąty, dotyczący naruszenia postanowień traktatowych w rozumieniu art. 263 akapit drugi alternatywa trzecia TFUE z powodu błędnego pod względem faktycznym i prawnym zastosowania art. 114 ust. 4 i 6 TFUE w odniesieniu do antymonu, arsenu i rtęci

Skarżąca podnosi, że w zakresie, w jakim Komisja zajęła stanowisko, że rząd niemiecki nie wykazał, iż przepisy krajowe gwarantują wyższy poziom ochrony niż dyrektywa 2009/48/WE, zaskarżona decyzja narusza również art. 114 ust. 4 i 6 TFUE a tym samym postanowienia traktatowe w rozumieniu art. 263 akapit drugi alternatywa trzecia TFUE, gdyż przepisy krajowe określające dopuszczalne wartości arsenu, antymonu i rtęci w związku z zabawkami faktycznie gwarantują wyższy poziom ochrony zdrowia dzieci niż dyrektywa 2009/48/WE, nie wykraczają poza to, co niezbędne do osiągnięcia tego celu, a do tego rząd niemiecki w odpowiedni sposób wykazał to zgodnie z orzecznictwem Trybunału.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie bezpieczeństwa zabawek (Dz.U. L 170, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2012 r. — Elitaliana przeciwko Eulex Kosovo i Starlite Aviation Operations

(Sprawa T-213/12)

(2012/C 200/40)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Elitaliana SpA (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: R. Colagrande, avvocato)

Strona pozwana: Eulex Kosovo — European Union Rule of Law Mission (Prisztina, Republika Kosowa) i Starlite Aviation Operations (Dublin, Irlandia)

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Eulex — których treść i data są skarżącej nieznanne — o udzieleniu, w ramach przetargu oznaczonego jako „EuropeAid/131516/D/SER/XK — Helicopter Support to the EULEX Mission in Kosovo (PROC/272/11)”, zamówienia spółce Starlite Aviation Operations, przekazanych Eulex pismem z dnia 29 marca 2012 r. (doręczonym w tym samym dniu pocztą elektroniczną) a także wszystkich innych aktów poprzedzających, późniejszych lub powiązanych, a w szczególności stosownie do okoliczności noty 2012-DAS-0392 z dnia 17 kwietnia 2012 r., w której Eulex odmówiła skarżącej dostępu do dokumentacji przetargu, o udzielenie którego skarżąca wniosła w dniu 2 kwietnia 2012 r.;

— zasądzenia od Eulex odszkodowania (w szczególnej formie lub jako równowartość) na rzecz skarżącej w zakresie określonym w § 37 i następne skargi;

— obciążenie Eulex kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona zasadniczo przeciwko decyzjom Eulex o udzieleniu, w ramach przetargu oznaczonego jako „EuropeAid/131516/D/SER/XK — Helicopter Support to the EULEX Mission in Kosovo (PROC/272/11)”, zamówienia spółce Starlite Aviation Operations, a także przeciwko wszystkim innym aktom poprzedzającym, późniejszym lub powiązanym. Skarżąca wnosi w tym względzie o zasądzenie odszkodowania za wynikłe w związku z tym szkody.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi wyłącznie jeden zarzut oparty na naruszeniu lub błędnym zastosowaniu ogłoszenia opublikowanego w dniu 18 października 2011 r. w związku z art. 46 i następne dyrektywy 18/2004/WE (¹); naruszeniu ogólnych zasad przejrzystości, proporcjonalności i równego traktowania ustanowionych w „Practical Guide to contract procedures for UE external action” [„praktycznym przewodniku dotyczącym procedur udzielania zamówień w ramach działań zewnętrznych UE”] (Prag), którym podlegała procedura przetargowa; a także naruszeniu ogólnych zasad zapewnienia efektywnej konkurencji w związku ze standardami przewidzianymi dla usług objętych zamówieniem.

W tym względzie podniesione zostało, że zamówienie zostało udzielone oferentowi, który nie spełniał technicznych warunków zawartych w ogłoszeniu.

(¹) Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi

Postanowienie Sądu z dnia 10 maja 2012 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-571/08 RENV) (¹)

(2012/C 200/41)

Język postępowania: niemiecki

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Postanowienie Sądu z dnia 22 maja 2012 r. — Timab Industries i CFPR przeciwko Komisji

(Sprawa T-211/11) (¹)

(2012/C 200/42)

Język postępowania: francuski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 179 z 18.6.2011.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

**Skarga wniesiona w dniu 30 marca 2012 r. — ZZ
przeciwko EIGE**

(Sprawa F-43/12)

(2012/C 200/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck, S. Woog)

Strona pozwana: Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności odmownej decyzji EIGE w sprawie wniosku strony skarżącej o uzyskanie dodatku za sprawowanie funkcji kierowniczych w okresie od dnia 1 czerwca [2010 r.] do dnia 30 września 2011 r.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności odmownej decyzji dyrektor EIGE z dnia 12 stycznia 2012 r. w sprawie wniosku strony skarżącej o uzyskanie dodatku za sprawowanie funkcji kierowniczych w okresie od dnia 1 czerwca 2010 r. do dnia 30 września 2011 r., potwierdzonej, po złożeniu przez stronę skarżącą zażalenia, decyzją pełnomocnika ds. zasobów ludzkich EIGE z dnia 27 lutego 2012 r.;
- nakazanie wypłaty dodatku za sprawowanie funkcji kierowniczych za okres od dnia 1 czerwca 2010 r. do dnia 30 września 2011 r., wraz z odsetkami za zwłokę, naliczonymi w stawce ustalonej przez Europejski Bank Centralny dla podstawowych operacji refinansowania, powiększonej o dwa punkty, od dnia 30 września 2011;
- obciążenie Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn kosztami postępowania.

**Skarga wniesiona w dniu 10 kwietnia 2012 r. — ZZ
przeciwko Komisji**

(Sprawa F-45/12)

(2012/C 200/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (Bukareszt, Rumunia) (przedstawiciele: adwokat N. Visan)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę skarżącego.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji delegatury UE w Mołdawii z dni 27-28 lipca 2011 r. w sprawie nieprzedłużenia umowy o pracę ze skarżącą oraz decyzji Komisji DG.HR.D.2 z dnia 16 stycznia 2011 r. oddalającej zażalenie skarżącej nr Rl687/11, złożone na podstawie art. 90 ust. 2.
- Nakazanie Komisji Europejskiej przywrócić skarżącą do pracy w innej delegaturze UE, z zachowaniem praw nabytych w czasie obowiązywania jej umowy o pracę w latach 2008-2011 w delegaturze w Mołdawii (ukończenie okresu próbnego; przejście na wyższy stopień; punkty awansu) oraz z zapewnieniem, że nowe stanowisko będzie zgodne z profilem konkursu EPSO/CAST, który skarżąca przeszła pomyślnie w 2007 r.
- Nakazanie pozwanej publicznego przyznania się do błędu popełnionego przez delegaturę UE w Mołdawii w momencie, gdy skarżącej zaproponowano objęcie stanowiska „chargé de mission adjoint” — który to błąd doprowadził do niemożności zapewnienia zastosowania zawartej w art. 4 ust. 2 umowy klauzuli dotyczącej przedłużenia umowy, i to od dnia poprzedzającego pierwszy dzień obowiązywania umowy, do zatrudnienia jej na zbyt niskim stanowisku oraz do przydzielenia jej zadań będących poniżej poziomu zadań określonych w opisie stanowiska w latach 2008 — 2011;

- Zasadzenie od pozwanej zapłaty zadośćuczynienia za krzywdę, której skarżąca doznawała w latach 2008 — 2011 z powodu powyższych nieprawidłowości. Odszkodowanie powinno zostać obliczone miesięcznie, jako różnica w wynagrodzeniu między skarżącą a członkiem personelu miejscowego za cały okres 2008 — 2011, a to z tego względu, iż delegatura a) świadomie przydzieliła skarżącej identyczne zadania, jak zadania przydzielone członkowi personelu miejscowego, pomimo znacznych różnic w ich opisach stanowisk, b) dokładała wszelkich starań by nie dopuścić do wykonywania przez skarżącą jej zadań i objęcia właściwych funkcji zgodnie z jej opisem stanowiska, c) nieustannie zaprzeczała, że stanowisko skarżącej wiąże się z pełnieniem funkcji zastępcy kierownika sekcji FCA (Finance/Contrac/Audit).

- Zasadzenie od pozwanej odszkodowania za okres od dnia 10 listopada 2011 r. do czasu przywrócenia skarżącej do pracy w innej delegaturze lub instytucji UE za szkodę materialną i krzywdę wyrządzone skarżącej wskutek decyzji delegatury UE w Mołdawii z dnia 27-28 lipca 2011 r. w sprawie nieprzedłużenia jej umowy o pracę w charakterze członka personelu kontraktowego kategorii 3a. Kwota odszkodowania powinna zostać obliczona na podstawie miesięcznego wynagrodzenia skarżącej, za cały okres od dnia 10 listopada 2011 r. do dnia przywrócenia do pracy.
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2012 r. — ZZ przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-52/12)

(2012/C 200/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat A. Salerno)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności: po pierwsze, decyzji ustalającej Luksemburg za główne miejsce zamieszkania skarżącej a po drugie, decyzji zawierającej opinię w sprawie zmiany uprawnień emerytalnych skarżącej i uchylającej współczynnik korygujący dla Francji z dniem 1 stycznia 2010 r.

Żądania strony skarżącej

- Tytułem głównym:
- stwierdzenie nieważności decyzji ustalającej Luksemburg za główne miejsce zamieszkania skarżącej oraz decyzji z dnia 28 czerwca 2011 r. zawierającej opinię w sprawie zmiany uprawnień emerytalnych skarżącej i uchylającej współczynnik korygujący dla Francji z dniem 1 stycznia 2010 r.;
- zasądzenie od Parlamentu zwrotu nienależnie pobranych kwot;
- zasądzenie od Parlamentu zaległej emerytury wraz z odsetkami za zwłokę naliczonymi, począwszy od dnia wymagalności zaległych, należnych kwot, w stawce ustalonej przez Europejski Bank Centralny dla podstawowych operacji refinansowania obowiązujących w odnośnym okresie, powiększonej o dwa punkty;

- Pomocniczo
- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji w zakresie, w jakim wywierają skutki wsteczne na dzień 1 stycznia 2010 r.;
- zasądzenie od Parlamentu zaległej emerytury wraz z odsetkami za zwłokę naliczonymi, począwszy od dnia wymagalności zaległych, należnych kwot, w stawce ustalonej przez Europejski Bank Centralny dla podstawowych operacji refinansowania obowiązujących w odnośnym okresie, powiększonej o dwa punkty;
- w każdym razie:
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2012 r. — ZZ i in. przeciwko EKES

(Sprawa F-53/12)

(2012/C 200/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ i in. (przedstawiciel: adwokat M.A. Lucas)

Strona pozwana: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny

Przedmiot i opis sporu

Częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie awansu skarżących z grupy zaszerogowania AST 5 do AST 6 w części ustalającej mnożnik.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji zastępcy sekretarza generalnego, odpowiedzialnego za sprawy ogólne, zasoby ludzkie i sprawy wewnętrzne z dnia 20 lipca 2011 r. w zakresie, w jakim mnożnik wynikający z awansu skarżących do grupy zaszerogowania AST 6/1 ze skutkiem od dnia 1 kwietnia 2011 r. zarządzony w omawianych decyzjach jest mnożnikiem, który został dla nich ustalony w dniu 1 kwietnia 2009 r. a nie mnożnikiem, który został dla nich ustalony w dniu 24 marca 2011 r. ze skutkiem od dnia 1 kwietnia 2011;
- pomocniczo, stwierdzenie omawianych nieważności decyzji w zakresie, w jakim mnożnik wynikający z awansu skarżących nie uwzględnia ich stażu pracy zdobytego na stopniu w okresie od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 1 kwietnia 2011 r.;

- pomocniczo, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 20 lipca 2011 r. w zakresie, w jakim weszły w życie z dniem 1 kwietnia 2011 r. a nie w dniu bezpośrednio następującym po wejściu w życie decyzji z dnia 24 marca 2011 r.;
- obciążenie EKES kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2012 r. — ZZ i ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-55/12)

(2012/C 200/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ i ZZ (przedstawiciele: adwokaci D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal i S. Orlandi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności propozycji dotyczących przeniesienia uprawnień emerytalnych nabytych przed podjęciem służby w Komisji na podstawie obliczeń uwzględniających nowe ogólne przepisy wykonawcze, które weszły w życie po złożeniu przez skarżących wniosków o przeniesienie uprawnień emerytalnych.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji zawierających propozycje przeniesienia uprawnień emerytalnych skarżących w ramach wniosku na podstawie art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, zawierających propozycję obliczoną na podstawie ogólnych przepisów wykonawczych wydanych w dniu 3 marca 2011 r.

- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

